

ВСТУП

Особливості євроінтеграційних процесів в Україні ставлять низку завдань перед усіма сферами суспільної життєдіяльності громадян, зокрема перед освітньо-науковою. Належне інтегрування в освітній європейський простір вимагає ознайомлення з новітніми передовими методиками держав-членів Європейського Союзу (ЄС) із метою впровадження передових технологій у площину вищої освіти.

Ще до війни в Україні почалось активне реформування вищої освіти. Дієві зміни та перетворення наблизили сферу вищої освіти до вимог ЄС, що дало змогу ефективно розвивати і впроваджувати принципи педагогічної аксіосфери та студентоцентризму.

На початку ХХІ ст. вища освіта розвивається в контексті швидкоплинних змін, продиктованих тенденціями міжнародного освітнього простору, вимогами ринку освітніх послуг, затребуваністю висококваліфікованих фахівців, здатних відповідати викликам та попиту міжнародного ринку праці. Сучасні університети диверсифікують форми здобуття вищої освіти, способи організації освітнього процесу, методи навчання й академічне середовище загалом, запроваджують міждисциплінарні освітньо-професійні програми. Сьогодні спостерігаємо спроби удосконалити освітній процес за допомогою застосування різноманітних моделей співпраці викладач-студент, основною метою якого є забезпечення якості освітніх послуг, що їх надає університет, та підвищення рівня результативності навчання студентів. У таких умовах важливо враховувати різноманітні фактори соціального, економічного, культурного характеру, що мають вплив на прийняття управлінських рішень щодо організації активного, конструктивного освітнього процесу в студентоцентрованому академічному середовищі. Власне інститут тьюторства як один із важливих компонентів освітнього процесу в провідних університетах світу забезпечує можливості для досягнення освітніх і професійних цілей здобувачами вищої освіти.

Прагнення України інтегруватися до міжнародного освітнього простору відображено у нормативно-правових документах (Стратегії

розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки, Закон України «Про вищу освіту» (2014), Національна доповідь про стан і перспективи розвитку освіти в Україні (2016)), згідно з якими здійснюється розвиток вищої освіти, її гармонізація відповідно до європейського вектору. У цьому контексті доцільним є дослідження специфіки розвитку освіти у високорозвинених європейських країнах, що забезпечує можливість виокремлення конструктивних ідей та окреслення можливостей їх застосування у вітчизняному просторі вищої освіти. Німеччина є однією з країн, університети якої здійснюють підготовку фахівців, знання, вміння та навички яких відповідають викликам сьогодення, а відтак вивчення специфіки організації освітнього процесу у закладах вищої освіти (ЗВО) заслуговує на увагу.

Представлене монографічне дослідження не ставить за мету охопити всі аспекти задекларованої проблематики. Перспективними напрямками подальших порівняльно-педагогічних розвідок є: студювання специфіки розвитку тьюторства в інших європейських країнах; вивчення психолого-педагогічних особливостей тьюторства та особливостей співпраці тьютор-викладач тощо.